

Hansen-Solevad, Holm, Jensen-Lysholt, Johansen, Moltke-Lystrup (Form.), Neergaard, Raben, Rasmussen, Steffensen, J. C. Sørensen, Vestergaard). Beretning (B. Sp. 2121) afgiven $\frac{3}{4}$.

Samme Forslag var forelagt i Samlingen 1898—99, men kom da ikke til Behandling. — Medens den gældende Lov om Tiendeafløsning, nemlig Lov 8. Maj 1894, hviler paa Frivillighedens Princip, kan efter Forslaget her enhver Tiendeydelse, Smaaredselstiende og Smaaredsel samt Degnetrave og Degnekorn saa vel som alle til Kirke eller Tiende-knyttede Afgifter af fast Ejendom deri indbefattet, *kræves* afløst ved Betaling en Gang for alle. Til fra Tiendeydernes Side at kræve en Tiende afløst, udfordres, at der derom er Enighed mellem en saa stor Del af Tiendeyderne, som repræsenterer mindst $\frac{2}{3}$ saavel af disses Antal som af den hele Tiende, og at Afløsningssummen udgør 24 Gange et Aars Tiende, denne beregnet efter visse i Forslaget foreskrevne Regler. Det nævnte Flertal af Tiendeydere forbinder Mindretallet til at deltage i den begærede Afløsning. *Som Bidrag til Afløsningen svarer Statskassen* et Beløb, der udgør 6 Gange et Aars Tiende. Dog maa det samlede aarlige Bidrag fra Statskassen ikke i noget Aar overstige 1 Mill. Kr. med Tillæg af, hvad der i det foregaaende Aar maatte være anvendt under 1 Mill. Kr. — Omvendt kan enhver Tiendeejer kræve af Tiendeyderne, at de skulle afløse Tienden ved Betaling af en Afløsningssum, der udgør 16 Gange et Aars Tiende, og har da Krav paa samtidig med, at Afløsningen finder Sted, at erholde udbetalt fornævnte Tilskud fra Statskassen af 6 Gange et Aars Tiende. — Efter Forslaget skal endvidere Finansministeren være bemyndiget til at tilstaa enhver Tiendeyder, hvis Tiendeydelse afløses i Henhold til Loven, *Laan af Statskassen* til Betaling af Afløsningssummen. Laanene forrentes og afdrages med 2 pCt. halvaarlig af deres oprindelige Beløb, saaledes at Renten beregnes til $1\frac{5}{8}$ pCt. halvaarlig af det til enhver Tid skyldige Beløb, medens Resten afskrives som Afdrag. I Stedet for at udbetale Tiendelaanet, kan Finansministeren, naar Tiendeejer og Tiendeyder derom ere enige, paa Statskassens Vegne udstede en Obligation til Tiendeejeren med samme Vilkaar for Forrentning og Betaling af Kapitalen, som fastsat for Tiendelaanet. — Finansministeren bemyndiges til efterhaanden at udstede Statsobligationer til Dækning af Statskassens Udgifter ved Udredelsen af Bidraget og Laanene. Der er ikke fastsat nogen Rente, som Statsobligationerne skulle lyde paa. — Naar en Tiende er afløst, bortfalde de hidtil paa denne Tiende og det tilsvarende tiendeydende Hartkorn hvilende *Skatter* og Afgifter til det offentlige. — Begæringer om Tiendeafløsning